IVSTINIANI IMPERATORIS EDICTA:

ITEM,

IVSTINI, TIBERII AC *Leonis Augustorum Nouellæ Constitutiones.*

Henrico Agylæo interprete.

IN VIRTVTE ET FORTVNA.

LVGDVNI,

Apud Gulielmum Rouillium, sub scuto Veneto.

1571.

BIBL
SALAMAN
ARIA

ΙΟΥΣΤΙΝΙΑ-ΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

τῶν ἐδίκτων

ἀρχή.

Ἔδικτον γραφὲν τοῖς ἁπανταχοῦ γῆς θεοφιλεστάτοις ἐπισκόποις, καὶ ὁσιωτάτοις πατριάρχαις.

ΕΔΙΚΤΟΝ α.

ΤΗΣ παραδοθείσης ἡμῖν ἐκ θεοῦ πολιτείας κηδόμενοι, καὶ ἐν ἁπάσῃ δικαιοσύνῃ ζῆν τοὺς ἡμετέρους ὑπηκόους σπουδάζοντες, ὡς εἶχεν. καὶ τὰ ἑξῆς.

Περὶ

ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ
περὶ τῶν θείων οἴκων διάταξις.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ δεσπότου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν, αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Φλάβιος Τιβέριος Κωνσταντῖνος, πιστὸς ἐν Χριστῷ, ἡμερώτατος, μέγιστος εὐεργέτης, εἰρηνικὸς, Ἀλαμανικὸς, Γοτθικὸς, Φραγγικὸς, Γερμανικὸς, Ἀλανικὸς, Οὐανδαλικὸς, Ἀφρικὸς, εὐσεβὴς, εὐτυχὴς, ἔνδοξος, νικητὴς, τροπαιοῦχος, ἀεισέβαστος, αὔγουστος, Τῇ ἱερωτάτῃ συγκλήτῳ.

Βασιλείας γνώρισμα θεῷ τι πρέπον, ἀνθρώποις τε συγγενὲς ἡγούμενοι, τοὺς δεομένους εὖ ποιεῖν, τὰς ἀδικίας τε ἐκκόπτειν, ὅσα τε τοῖς ὑπηκόοις

κόοις

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΛΕΟΝΤΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΝΕΑΡΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ·

Ἤ,

ΑΙ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ ΕΠΑνορθωτικαὶ ἀνακαθάρσεις.

ΤΟ ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Τὸ ποικίλον τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, καὶ τὸ πολύτροπον τῆς τοῦ βίου καταστάσεως, πολλοῖς καὶ παντοδαποῖς νόμοις παρέσχε λαβεῖν γένεσιν, οἳ τῷ πλήθει τοῖς πράγμασι συναπεκτεινόμενοι, τῇ πρὸς ἑαυτοὺς παραθέσει, πᾶν ὅ,τι τε καλῶς ἔχει καὶ ὃ μή, διακρίνουσιν. εἰσὶ τοιγαροῦν ὥσπερ τινὲς φύλακες τῆς ζωῆς ἡμῶν, καὶ ἰατροί, οἱ μὲν κωλύοντες παντελῶς εἰς τὸν βίον ἐλθεῖν τῶν κακῶν, ὧν δὲ λαθόντων καὶ παρεισδεδυκότων τὴν βλάβην ἐπανορθούμενοι, καὶ οἷον ῥιζοτομοῦντες τὴν κακίαν, καὶ ἐκκόπτοντες ταύτην

ΖΗΝΩΝΟΣ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ
περὶ καινοτομιῶν διά-
ταξις.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΚΑΙ-
σαρ Ζήνων, εὐσεβὴς, νικητὴς, τροπαιοῦ-
χος, ἀειμέγιστος, ἀεισέβαστος, αὔγου-
στος, Ἀδαμαντίῳ ἐπάρχῳ πόλεως,
καὶ δικῶν εἰρήνης ἀπολαύοντι.

ΤΟΝ παρόντα φέρομεν νό-
μομ, ἱκανῶς ἀποδεικνυόντα
ὡς καὶ ἡ σὴ μεγαλοπρέπεια,
καὶ μικρὸν ἀποσχοῦσα τῶμ
πρεπωδεστέρωμ τῇ πολιτείᾳ
ῥημάτωμ, τοῖς τῷ πλήθει
γνωριμωτέροις χρήσασθαι·
ὅπως

ΚΑΝΟΝΕΣ

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΚΑΙ πανσέπτων ἀποστόλων.

Ἐπίσκοπος χειροτονείσθω ὑπὸ ἐπισκόπων δύο ἢ τριῶν.

β Πρεσβύτερος ὑπὸ ἑνὸς ἐπισκόπου χειροτονείσθω, καὶ διάκονος, καὶ οἱ λοιποὶ κληρικοί.

γ Εἴ τις ἐπίσκοπος, ἢ πρεσβύτερος παρὰ τὴν τοῦ κυρίου διάταξιν τὴν ἐπὶ τῇ θυσίᾳ, προσενέγκῃ ἕτερά τινα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ἢ μέλι, ἢ γάλα, ἢ ἀντὶ οἴνου σίκερα, ἢ ἐπιτήδευτα, ἢ ὄρνεις, ἢ ζῶά τινα, ἢ ὄσπρια, ὡς παρὰ τὴν διάταξιν κυρίου ποιῶν, καθαιρείσθω, πλὴν νέων χίδρων ἢ σταφυλῆς τῷ καιρῷ τῷ δέοντι. μὴ ἐξὸν δὲ ἔστω προσάγεσθαί τι ἕτερον εἰς τὸ θυσιαστήριον, ἢ ἔλαιον εἰς τὴν λυχνίαν, καὶ θυμίαμα τῷ καιρῷ τῆς προσφορᾶς.

δ Ἡ ἄλλη πᾶσα ὀπώρα εἰς οἶκον ἀποστελλέσθω ἀπαρχὴ τῷ ἐπισκόπῳ καὶ τοῖς πρεσβυτέροις, ἀλλὰ μὴ

πρὸς

INCIPIVNT CONSVETVDINES FEVDORVM:

ET PRIMO,

Hic primus liber est Gerardi Nigri vt cõiicit Doctiss. Iac. Cuiacius, qui & in hos libros luculẽtissimos cõmẽtarios scripsit, & multa auxit atq; emẽdauit, quæ suis locis inseri curauimꝰ.

DE HIS QVI FEVDVM DARE POSSVNT [ET QVI non] & qualiter acquiratur, & retineatur.

TITVLVS I.

Feudum dare possunt prælati ecclesiarum, si ecclesiæ est consuetudo, & nobiles seculares, & qui ab eis feudum accipiunt. Bald.

QVIA *de feudis tractaturi sumus, videamus primũ qui feudũ dare possunt. Feudum autẽ dare possunt archiepiscopus, episcopus, abbas, abbatissa, præpositus, si antiquitus cõsuetudo eorũ fuerit feudũ dare. Dux, Marchio & comes similiter feudum dare*